

Kan Provinciale Staten het Provinciaal Inpassingsplan (PIP) voor het windmolenpark Westfrisia vaststellen?

De vorige commissievergadering leidde dit agendapunt, net als een eerder beslispunt oer het den opstellen van deze PIP tot veel inspraak en grote belangstelling op de publieke tribune. Ook in de aanloop naar de vergadering vandaag ontving ik, net als de andere statenleden veronderstel ik, van diverse kanten informatie die er toe zou moeten leiden dat wij hier deze PIP niet vaststellen.

Daarvoor worden meerdere argumenten aangevoerd. Het ontbreekt aan lokaal draagvlak, er wordt gerommeld met regels en de handelswijze van de betrokken windondernemer kan niet door de beugel. Vanochtend nog zag ik de reportage van RTV-NH. Daarin kwamen dezelfde argumenten aan bod. Tussen de regels door kwam ook het financiële aspect aan de orde. De gemeenschap wordt afgescheept met minder dan wat een landeigenaar jaarlijks opstrijkt, om nog maar te zwijgen over de opbrengst voor de initiatiefnemer.

Ten aanzien van het punt van de intimidatie is het mij gaandeweg duidelijk is geworden dat die begrippen voor verschillende mensen een andere lading hebben. De gedeputeerde laat weten dat niet gebleken is dat er sprake van is, betrokkenen verklaren het tóch zo te hebben ervaren.

Voor ons als statenleden is naar mijn overtuiging met name de juridische betekenis van belang, en ik benadruk dan ook dat als er sprake zou zijn van strafbare feiten, of dat nu bedreiging of afpersing zou gaan, dit door GroenLinks zonder zou worden veroordeeld.

Fatsoenlijke mensen gaan op een fatsoenlijke manier met elkaar om. Uit de informatie die na de commissievergadering is toegezonden, met name de brief van de advocaat van de kerk, blijkt voor mij echter dat van strafbare feiten geen sprake is geweest.

Dat neemt niet weg dat het intimiderend kan zijn wanneer iemand er op gewezen wordt dat hij/zij aansprakelijk is voor zijn/haar eigen handelen. Niemand vindt dat prettig, en een kerkbestuur dat uit vrijwilligers bestaat zal daar ongetwijfeld van geschrokken zijn. Het is echter niet onze taak om processen om dié reden stil te leggen.

Deze aangereikte bezwaren hebben ons niet tot een ander inzicht gebracht dan wij al bij de commissie vergadering naar voren bracht.

GroenLinks is een voorstander van een snelle overgang naar een schone, duurzame wereld. En naar mijn smaak is het vooralsnog erbarmelijk gesteld met de energietransitie in Noord-Holland.

Den Haag heeft onze provincie verplicht om tenminste 685,5 MegaWatt wind op land te realiseren. De provincie heeft dat minimum vertaald naar een maximum! Er mag niet meer dan 685,5 MW wind op land worden toegestaan. En naast deze valse vertaling hebben we in Noord-Holland nog een aantal andere aanvullende beperkingen opgesteld, bijvoorbeeld de 600 meter regel.

Inmiddels begint duidelijk te worden dat met de huidige provinciale regels, het onwaarschijnlijk is dat die doelstelling gehaald zal worden.

Waar wij hier vorig jaar nog een gedeputeerde hoorden die dan toch tenminste de 685,5 MW ging realiseren, zie ik inmiddels dat zelfs ten op zichte van dat minimum bakzeil lijkt te worden gehaald.

Want, zo blijkt, de provincie heeft slechts een 'inspannings'-verplichting. Kennelijk bedoelend dat wij ons inmiddels al voldoende hebben ingespannen.

Kijkend naar de toekomst word je mismoedig van het huidige beleid. Ik dien daarom tezamen met de PvdD een motie in om nu eindelijk de 685,5 cap te schrappen, zodat de komende tijd in elk geval elke initiatiefnemer die aan de overige regels voldoet, zij tenminste nog een vergunningsaanvraag kunnen doen.

Maar terug naar de PIP.

Windmolens waar de lokale bevolking, behoudens zij die er persoonlijk geld aan verdienen, helemaal geen zin in hebben. Het laat wat ons betreft vooral goed zien dat het onontkoombare veranderende landschap dat inherent is aan energietransitie vraagt om veel meer burgerparticipatie. Het is te betreuren dat noch de ondernemer noch de provincie er in blijkt te slagen om mét de burgers samen tot een goede oplossing te komen.

Dat daar bovendien tegenover staat dat daar waar wél draagvlak is, onze Noord-Hollandse bovenwettige beperkingen er toe leiden dat dáár dan juist weer geen molens bij komen, maakt het nog lastigere uit te leggen.

Maar gelet op hetgeen ik zojuist naar voren bracht, dat enerzijds zoveel mogelijk wind op land moet worden gerealiseerd, en anderzijds er zich geen ruimtelijke argumenten tegen de PIP verzetten, zullen wij voor vaststelling van de pip stemmen.